

[Bertel Dahlgaard.]

ske svarer til det princip, der foreligger her. Det er en statsstøtte til fremme af øget produktionseffektivitet i Danmark.

Det ærede medlem sagde, at mine udtalelser om toldlovgivningen havde været imod mit partis program. Det er en agitationsskema, som man ikke kan være bekendt at anvende. Mine udtalelser gik ud på, at den kommende gennemgang af toldloven skulle medføre toldfrihed for alle råstoffer og nødvendighedsartikler, men jeg føjede til, at det selvfølgelig var en naturlig opgave til gengæld at opnå nedsættelse eller ophævelse af toldsatser på danske produkter i udlandet. Det er en af de ting, som det ærede medlem skulle se at lære, hvis det var muligt, at vi skal varetage landets interesser, ikke følge en ensidig agitation.

Jeg skal slutte med at sige, at det ærede medlem hr. Tholstrups udtalelser iøvrigt tog sigte på en række vanskeligheder, der er forbundet med krigstidens og efterkrigstidens varemangel, en varemangel, som nu falder bort, efterhånden som den afløses af varemangel. Det bliver en bitter dag for det ærede medlem; så bliver det svært at opretholde grundlaget for fantasierne. Men konsekvensen af det ærede medlems hele tale var faktisk den, at vi skulle gå til deling af de store mejerier i flere små. Alt, hvad det ærede medlem sagde, modbevises af mejeri-brugsstatistikken og erfaringerne indenfor landbrugets mejerierorganisationer, som erkendes af de fleste praktiske mejerifolk. Heri ligger ingen forklejning af det fortrinlige arbejde, der udføres i mange af de små mejerier af mejeribestyrerne.

Alfred Jensen: Ministeren forsøgte at give det udseende af, at jeg var gået imod lovforslaget og i stedet for havde anbefalet at sprede vor handel på så mange markeder som muligt. Det er jo ikke rigtigt. Jeg har sagt, at man skal ikke tro, at man, selvom man gennemfører en sådan sammenhængende rationalisering og derved får bedre kvaliteter smør og billigere produkter frem, sikrer sig en større afsætning ude omkring i verden. Og jeg har hævdet og påvist, at vi havde vanskeligheder i trediverne, og at vi står overfor kommende vanskeligheder. Det gav ministeren forøvrigt også udtryk for, da han sagde: vi forsøger at handle mod øst, og kan Alfred Jensen skaffe os nogen afsætning, er det på sin plads. Ja, men det er ikke det, spørgsmålet drejer sig om. Jeg har hævdet, at denne forbedring ikke vil skaffe os mulighed for ved hjælp af bedre kvaliteter og billigere priser at få afsat mere

smør, hvad der ville betyde en øget beskæftigelse herhjemme. Jeg har sagt, at vi har hævdet, at man skulle sprede vor handel på flere lande, end vi har gjort, og det er ikke noget nyt standpunkt, mit parti har indtaget i år eller i fjor. I 1946, da vi var kaldt til forhandling i statsministeriet om Englands-handelsaftalen, drejede det sig om smør, bacon og æg. Der blev da forelagt os et forslag om at gå ind på visse leverancer til England, og vi hævdede, at det var ufordelagtigt at sælge så meget til England; det ville komme til at svie til os senere. Der var ingen, der sagde noget om, at vi ikke kunne sælge på andre markeder, at vi ikke kunne sælge i Østeuropa. Nej, tværtimod, man sagde, det ville være fordelagtigt for os at sælge så meget som muligt til England, og nu står man i dag og ved ikke, om vi kan sælge vore produkter. På denne baggrund er det ganske urimeligt, at ministeren kommer og argumenterer imod det, jeg har sagt, på en måde, som om spørgsmålet var, om jeg var i stand til at anvise aftagere af vore varer. På et tidspunkt, da det var muligt at handle andre steder, afviste man vort forslag; så kan man ikke argumentere på den måde.

Jeg er iøvrigt ikke gået imod lovforslaget. Jeg har godkendt moderniseringen og sammenlægningen. Jeg har sagt, at vi er tilhængere af, at der ydes statsstøtte, men jeg har sagt, at vi finder, der er områder, hvor investering er mere nødvendig end på dette felt. Efter de udtalelser, der i dag er fremsat af mejerifolk her i tinget, må man overveje, om man ikke i stedet for bør anvende midlerne til andre formål, hvor de er mere nødvendige, nemlig til fremstilling af boliger og til billiggørelse af boliger. Det er et felt, hvor der virkelig tiltrænges en indsats. Det har ministeren ikke svaret på, det går han udenom, og det gjorde hans kollega også i går. Og det direkte spørgsmål, jeg stillede: Hvad vil man gøre overfor de mejerister, der bliver arbejdsløse? fik jeg ikke svar på. Det burde ministeren have svaret på. I går stillede jeg samme spørgsmål: Hvad vil man gøre overfor dem, der rammes af rationaliseringen? Intet svar. I dag heller intet svar. Når ministeren nu tager ordet igen, vil jeg opfordre ham til at svare på det, jeg har spurgt om, for det er mere nødvendigt end den anden udenomssnak.

Formanden: Jeg hørte ikke det sidste ord.

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards opfattelse af min tale kunne tyde på, at han ikke rigtig har forstået, at